

Tak for ordet. Tak fordi jeg er blevet inviteret.

Jeg er blevet stillet nogle spørgsmål. Dem vil jeg starte med at besvare. Derefter vil jeg forklare, hvordan jeg er kommet frem til svarene. Er vi foran eller bagefter vores konkurrenter? Vi er bagefter! Hvordan ser et fuld dansk digitalt vækstpotentiale ud? – Det er meget stort, hvis vi får taget de nødvendige opgør med de systemer, som den gamle verden er bygget af. Hvad er potentialet for samfundet, forbrugerne og arbejdsmarkedet? Det bliver lettere, billigere og bedre at leve. Arbejdsmarkedet bliver mere fleksibelt, men det kommer til at udfordre vores strukturtunge arbejdsmarked. Hvordan skaber vi et attraktivt digitalt vækstmiljø? – Det gør vi ved, at lære børnene at tale maskinernes sprog. Hvordan øger vi incitamentet til digitale investeringer? – Ved at sænke skatterne, så det kan betale sig at investere. Er vi bagefter – eller foran – vores konkurrenter? Vi er lige bag midterfeltet og sækker bagud. Hvad sker der, hvis vi ikke rækker ud efter det digitale vækst potentiale? – Så bliver vi overhalet af de mere omstillingsparate samfund.

For ti år siden var kun 1 promille af alle mennesker og alle ting forbundet med hinanden gennem internettet. I dag er 1 pct. af alle mennesker og alle ting forbundet. Ser vi bort fra vores smartphones i lommen, er 16 milliarder ting i dag forbundet til internettet - og om bare to år er 100 milliarder ting forbundet. Om ti år er alt, hvad vi har lyst til at forbinde, forbundet med internettet. Så vil alting tale sammen:

Maskinen vil vide, hvornår den skal justere produktionen op og ned, og den vil selv tage imod ordren fra kunden og individualisere den efter kundens ønsker. Den vil gå på energiens internet og købe den billigste energi til produktionen og den vil selv finde de bedste distributionsmåder på infrastrukturens internet. Maskinen vil tjekke ind og udfylde formularer og regneark og aflevere produktet til kunden og bo sammen med kunden og tale med kunden og lære, hvordan kunden bruger produktet. Imens maskinen konstant opdaterer sine kunstige kolleger med alt, hvad den lærer på rejsen. Det samme gælder i øvrigt alle andre forbundne ting. De sælger sig og producerer sig og forbedrer sig hele tiden. Det er smart, at chippen i dine cowboybukser kan fortælle din vaskemaskine, hvordan de skal vaskes, men det er måske knapt så smart, at producenterne altid ved, hvor cowboybukserne går rundt henne og sælger oplysningerne videre. Staten skal være opmærksom på ikke at forære Danmarks værdifulde rå-data væk. Så vi ikke bliver slaver af dem, som vi har foræret dataen.

3 ud af 5 mennesker på kloden er også snart forbundet via internettet. Vi får mulighed for at kontakte alle mennesker og tale hinandens sprog med en digital tolk i øret. Danmark skal derfor gå forrest med

at få vores lille sprog flydende oversat til minimum kinesisk og engelsk, så vi kan tale med de store konkurrenter uden sprogforbistringer. At tilbyde sprogfag i skolen er den gammeldags måde at tænke på.

Vi får 2,5 halv milliard nye kunder over de kommende år. 2,5 mia mennesker på vej fra fattigdom til middelklassen. Ingen af dem bor i Danmark. Men deres forbrug og viden kommer til at få stor indflydelse på vores land. Nogle af dem bliver vores kunder og nogle af dem bliver vores samarbejdspartnere. De klogeste af dem bliver forhåbentlig vores borgere. Fordi vores land har brug for den nye verdens unge talenter med deres kulturelle forståelse for de nye markeder. Vi skal tiltrække dem og fastholde dem.

Danmarks tiltrækningskraft er, at vi er et af de frieste lande i verden. Vi har den reneste jord og det friskeste vand. Vi har de bedste råvarer, sågar den bedste kok og den bedste restaurant. Måske endda verdens bedste øl. Kombineret med langvarig fred i et land uden korrupsion og fra tid til anden udråbt som verdens lykkeligste mennesker er det let at forestille sig, at verdens unge talenter gerne vil bo og arbejde i Danmark. Så skidt med at det regner mere om sommeren. Det er trods alt bedre end skovbrande.

Vi skal også formå at fastholde vores egne danske talenter, så de ikke stikker af til steder, hvor de føler sig mere hjemme. Vi får en gruppe unge mennesker, som vil leve deres livsstil. Det kan være, at de gerne vil flyve i privatfly og bo på de bedste hoteller i verden. Hvis de skulle have den slags livsstil i går, skulle de gå ind i et karriereløb. Det ville på et tidspunkt gøre dem i stand til at få opfyldt deres livsstilsdrøm. Disse unge mennesker vil nu bruge deres indflydelse på at få deres drømme opfyldt. De får ikke nødvendigvis mange penge for deres arbejde i fremtiden. De får oplevelser og privilegier.

Måske vil nogen indvende, at oplevelser ikke betaler villa, Volvo og vovhund. Men det er kun ældre mennesker, som ser status i at eje ting. Når de unge, de rige og de smukke om få år viser, hvordan de lever livet uden en klods af ting om benene, vil I også føle, at jeres ting ejer jer, og at I ikke er fri. De unge vil grine af, at I købte jeres første selvkørende bil. I stedet for at dele den med de andre.

Adgang fremfor ejerskab bliver helt normalt som internethandel og streamede serier på Netflix. For når 2,5 milliarder mennesker skal forbruge, som vi én milliard vestlige borgere forbruger lige nu, så skal vi i gang med at nytænke forbrug og skabe smartere ressourcefordeling. Danmark skal styrke deleøkonomien og ikke kun den andelsejede og gratis deleøkonomi. Så danskerne kan blive aflært, at ejerskab af ting er symbolet på deres lykke. Lykken bliver frihed fra ting. Udfordringen bliver ikke at tjene penge. Når alt bliver stort

set gratis, er det ikke manglen på penge, der bliver det største problem. Det bliver meningen med livet, der bliver udfordringen.

Alle lande har ret til vækst, men det skal være en ny slags vækst, som gør mennesker på jorden finansielt uafhængige. Vi skal gøre alle rige. Ved at kun de færreste ejer noget, men ingen mangler noget. Vi skal sikre, at dem som ejer det meste forstår, at deres gode liv afhænger af, at dem, som ikke ejer noget, har det godt. Ellers må de forskanse sig, og så kommer de heller ikke til at leve et liv i frihed.

Danmark vil bevæge sig fra, at få har for meget og færre for lidt - til at få har det hele, men flere har nok. Det ejerløse samfund kræver høj kvalitets internet overalt i Danmark. Også der hvor der endnu ikke bor nogen. De skal nok komme, når den digitale infrastruktur fungerer, som da bilerne skabte forstæderne, som skibene skabte kystbyerne og jernbanerne Korsbæk. Staten skal lægge fundamentet for internetbyerne.

Vi skal fortælle vores børn, at vi ikke vil høre på, hvad de vil være, når de bliver store. Det job findes med stor sandsynligvis ikke. De unge skal i stedet formulere, hvilke udfordringer de ønsker at finde løsninger på. Så skal jobtitlen nok opstå af sig selv. Min søn på 12 vil bekæmpe klimaforandringerne med kodning. Min datter på 17 vil lære mennesker, at respektere hinandens forskelligheder. Den slags bliver der nok brug for en rum tid endnu. Jeg har forsøgt at få indført computersprog som et sprogfag i lighed med fransk og tysk på den privatskole, hvor mine børn går på. Det grinede bestyrelsen meget af. Så brugte vi Forældreintra til at finde en far på skolen, som ville lære vores børn at kode. Min 12 årige søn kan ikke vente 6 år mere på at komme på ITU. Vi laver vores egne løsninger, fordi vi ikke stoler på at uddannelsessystemet kan omstille sig hurtigt nok. Vi skal have en folkeskole, som er en blanding af Rudolf Steiner og ITU. Kreativ tænkning og håndværk kombineret med teknologi. Børnene i skolen skal ikke have en iPad. Den har de i forvejen. De skal vide, hvordan maskinen taler og lære den at fortælle nye historier og de skal håndbygge nye og mere værdifulde maskiner.

Det er de store virksomheder, der lige nu har de finansielle kræfter til at eksperimentere med industri 4.0. Men Danmark består næsten udelukkende af små og mellemstore virksomheder. Disse virksomheder skal så billigt som muligt have unge i mesterlære, da de unge har et mere naturligt forhold til den nye teknologi. De unge skal have til opgave at tænke ny teknologi ind i virksomhederne. Der bør ikke være adgangsbegrænsninger til uddannelser, der uddanner i ny teknologi - og studerende skal honoreres for at springe fra deres uddannelse i utide og forsøge sig som virksomhedsejere.

Vi skal ændre vores tankesæt fra, at så mange iværksættervirksomheder som muligt skal overleve efter 3 år til at få

så mange ud og eksperimenterer med nye virksomheder som muligt. Vi skal ændre vores opfattelse fra, at det er skidt at fejle, til at man skal fejle mange gange og fejle hurtigt, før man omsider lykkes. Det er opskriften fra Silicon Valley, og hvad enten man kan lide det eller ej, så er det her verden største og mest magtfulde virksomheder opstår. Det er her de dygtigste og mest ambitiøse unge fra hele Europa søger til for at få opfyldt deres drømme. Vi vil hellere have at talenterne tager til Danmark. Her slipper de tilmed for jordskælvsfaren.

For at få et mere velvilligt investeringsmiljø skal iværksætterne tænke umulige idéer, som kan lade sig gøre lige om lidt. For at kunne tænke fremtidens værdifulde idéer, skal de befinde sig en kultur som er mere åben for fejltagelser og dermed også de perfekte fejltagelser, som mange af verdens største opfindelser startede med at være.

Vi kan ikke løse verdens problemer med de værktøjer, vi har til rådighed lige nu. Teknologiens hurtige fremskridt er derfor vores eneste reelle håb, da der er brug for så hurtige forbedringer af verdens tilstand, at det ikke kan overlades til en langvarig politisk diskussion for og imod hvert eneste skridt. I øvrigt går de sociale medier live lige om et øjeblik – og de er ved at opkøbe rettighederne til den bedste underholdning på kloden. Så de færreste under 40 år vil længere tænde for radioen eller fjernsynet for at lytte på den nødvendige men kedelige demokratiske diskussion. Derfor skal vi samle danskerne på en ny måde, som faktisk er en meget gammel dansk tradition - og en af nøglerne til vores nations succes: Alle danskere skal gå i højskole én dag om ugen resten af deres liv. Både så de kan blive omskolet til de nye maskiner. Men ikke mindst for at de bare én dag om ugen kan møde demokratiet og høre om rigets tilstand. Så de ikke er overladt til fake news og facebook news. I stedet for borgerløn kunne vi give alle danskerne livslang SU. Hvis de vil gå i livslang skole og tage den kedelige men nødvendige demokratisamtale og omskole sig til industri 4.0

Vi er mange, som tror og håber på teknologien som vores frelser, selvom vi også frygter at det bare er en boble. At evigt liv, kurrering af alle sygdomme i en verden, der flyder i mælk og honning, ikke er Paradis, men tværtimod religion. Religion, som folk historisk søger til, når der er store kriser i verden. Mit gæt er at vi får sandheden om teknologiens formåen at vide om cirka 5 år. Når det afsløres om implementeringen af selvkørende biler var lutter våde drømme og aktiespekulation, eller om teknologien vitterlig er blevet lige så intelligent som os selv.

Så infrastrukturens internet bevæger mennesker og ting sømløst rundt på planeten i selvkørende biler og droner. Så vi ikke længere ejer andet end det, som har affektionsværdi for os og lejer resten via en billig abonnementsordning. Når vores månedlige omkostninger

skrumper ind til et minimum af nutidens omkostninger. Når solenergi kan afsalte havvand, så de tørre områder i verden kan dyrkes. Så flygtningene ikke atter skal gå rundt på vores motorveje. Når stamcellegroet kød og vertikalt landbrug bringer CO2-udslippet ned, så vi stopper den globale opvarmning. Da kan vi drage et lettelsens suk. Men hvis det bare viser sig at være en boble som i 2000, har vi nøjagtig de samme uoverskuelige kriser, som vi står overfor i dag. Men meget kortere tid til at løse dem.

Vi har kort sagt ikke noget alternativ til troen på teknologien. Men den kan blive bremsat eller stoppet af dem, som frygter fremtiden. De kan bruge deres demokratiske stemme til at bremse udviklingen. Det har de ret til. De Bange er - så at sige - og udover Kina og USA - vores egentlige konkurrenter. Vi står ved en afgrund FRA frihed. Vi kan ikke begribe dybden eller bredden af afgrunden. Vi kan ikke nå over på den anden side af afgrunden, hvis vi ikke formår at tage de bange med i hånden og følge dem over i sikkerhed. Det er de modiges ansvar.

Trygheden til at turde bevæge sig fremad kræver overbevisende og positive fortællinger, for at de bange tør bevæge sig ud på den usikre gangbro over afgrunden. Ingen kan endnu se, hvad der venter på den anden side, da gangbroen forsvinder ud i fremtidens tåge. Derfor står Danmark stille lige nu, fordi vi med god grund ikke kan beslutte os for, om vi vil gå fremad eller tilbage.

Vi må ikke miste troen på, at den anden side er bedre end her, hvor vi er lige nu. Selvom det kan være svært. Hver eneste planke vi træder ud på i den kommende tid er hårdt arbejde for at få indkomst i konkurrence med maskinerne. Men arbejdet for en indkomst bliver ikke længere meningen med livet. En sygeplejeske på et hospice spurgte i 25 år sine døende patienter, om hvad de havde fortrudt mest i deres liv. Ingen af dem ville ønske at de havde arbejdet mere. De ville ønske, at de havde været mere sammen med deres børn og deres familie og deres venner og deres naboer. De ville kort sagt gerne have været mere sammen med dem, som de elskede. For det er det, vi er bedst til. Til at være mennesker for andre mennesker.

Maskinerne skal til at overtage vores rutine-vidensarbejde, som maskinerne overtog vores rutine-muskelarbejde. Det meningsløse arbejde bliver overtaget af maskinerne, så vi kun har det meningsfulde arbejde tilbage. Vi er det land i verden, som bruger flest penge på efteruddannelse. Vi er de mennesker i verden som er bedst til at omstille os og i vores samarbejde med maskinerne kan vi konkurrere med lande, der har en lavere timepris end os. Vi er kort sagt godt rustet til samarbejdet med de selvlærende maskiner. Men vi skal arbejde som mennesker - og ikke som maskiner.

For det bliver vores arbejde at være mennesker. Det er det eneste, som maskinerne ikke kan finde ud af. Danmark skal være de bedste til at være mennesker – sammen med maskinerne. Vi skal være de bedste til respekt, overtalelse, drømme, indsigt, humor, passion, empati, intuition, fortælling, kreativitet, etik, moral, medfølelse, kærlighed, entusiasme, nysgerrighed – og alt det andet som har med følelser, og bevidsthed og menneskelighed at gøre.

Vi skal få alle i Danmark til at ønske sig at tage den sidste hårde arbejdstjans med maskinerne i konkurrence med resten af verden. Så klodens ressourcer kan blive brugt smartere, så vi får stærke internationale fællesskaber og finansiel uafhængighed, så vi kan blive frie mennesker. Vi skal kort sagt være frygtløse og ikke lade angsten for fremtiden få os til at flage med Dannebrog på halv stang.

Vi er ved at overgå fra menneskehed til informationsstrøm. Det har vi aldrig prøvet før. Men vi har historisk haft stor succes med at tilpasse os nye virkeligheder uden at ty til revolution. Man siger, at det er fordi danske revolutioner bliver aflyst på grund af det dårlige vejr. Men det er ikke sandt. Det er fordi, at vi er verdensmestre i tillid, i at samarbejde og i at tilpasse os, at vi vinder over vores konkurrenter og gør Danmark til et endnu yndigere land.

Tak.

Claus Skytte, september 2017. [skytte@clausskytte.com](mailto:skytte@clausskytte.com)